

Endelig foreslås det, at det kommunale tilskuds- og udligningssystem ændres, så økonomien forbedres for kommuner, der bygger eller har mange almennyttige boliger m.v. Helt konkret foreslås det, at kriterievægtningen for boligkriterierne i de mellemkommunale udligningsordninger øges; men forslagsstillerne er åbne for andre tekniske løsninger.

Regeringens byggeudvalg har stillet 30 forslag, der skal sætte en positiv udvikling i gang i belastede boligområder, og tre af disse forslag vedrører tilskuds- og udligningssystemet. Forslagene har til formål at afhjælpe økonomiske problemer for kommuner med socialt belastede boligområder. Alle tre forslag er vedtaget af Folketinget i 1994 og har virkning fra og med 1995.

Det første af disse forslag indebærer en forøgelse af puljen til vanskeligt stillede kommuner i hovedstadsområdet. Puljen er forhøjet fra 0,07 pct. til 0,1 pct. af beskatningsgrundlaget i hovedstadsområdet, og puljen er hermed tilført knap 60 mio. kr. ekstra i 1995.

Det andet forslag indebærer en forøgelse af tilskuddet til salg i vanskeligt stillede kommuner i den øvrige del af landet. I 1995 er der afsat 20 mio. kr., og tilskuddet forhøjes gradvis til i alt 40 mio. kr. i 1998.

Endelig resulterer det tredje forslag i en forøget udligning vedrørende flygtninge og indvandrere. Udligningstilskuddet er således udvidet til at omfatte alle flygtninge og indvandrere, som har fået opholdstilladelse inden for de seneste 10½ år. Efter den hidtidige ordning omfattede opgørelsen alene udenlandske statsborgere.

Regeringen har således allerede ændret den kommunale udligning med henblik på at forbedre økonomien for kommuner med socialt belastede boligområder, dog ikke som foreslået i beslutningsforslaget ved at forøge vægten af boligkriterier i udgiftsbehovsudligningen, men ved en ændring af de førnævnte udligningsordninger.

Regeringen kan på denne baggrund ikke tilslutte sig forslaget om at ændre det kommunale tilskuds- og udligningssystem.

Sonja Mikkelsen (S):

I godt et år har kommunalbestyrelserne haft mere frie hænder til at beslutte, hvor mange almennyttige boliger der skal bygges i kommunen, hvor der tidligere var tale om centralt fastsatte kvoter, og som boligministeren også

nævnte i sin tale, blev decentraliseringen gennemført med SF's opbakning. Der er ganske vist sat grænser for, hvor meget byggeri staten vil støtte og til hvilken pris; men det samlede byggeomfang i forhold til de sidste mange år med statslige kvoter er ikke reduceret.

I Socialdemokratiet er vi ikke et øjeblik i tvivl om, at det var rigtigt at flytte beslutningsretten ud i kommunerne, kombineret med at kommunerne også bærer en omkostning ved boligbyggeriet. Decentraliseringen har ganske vist givet Folketinget og regeringen mindre styring med byggeriets omfang, men vi vidste, at det ville blive konsekvensen. I Socialdemokratiet mener vi til syvende og sidst, at man bedst lokalt kan vurdere byggebehovet.

Det er klart, at hvis det efter en periode viser sig, at der opstår et klart misforhold mellem omfanget af almennyttigt boligbyggeri, ældreboligbyggeri og ungdomsboligbyggeri og behovet for disse boligformer, må vi naturligvis se på, om de økonomiske vilkår er tilstrækkelige. Men der er kun gået godt et år, så det er for tidligt at vurdere behovet for ændringer. Vi ved knap nok, hvor omfattende byggeriet rent faktisk blev i 1994, og derfor er det også vanskeligt at tage stilling til et eventuelt behov for at øge den økonomiske ramme, inden for hvilken kommunerne kan bygge uden konsekvens for deres bloktilskud.

Jeg finder, at SF med fremsættelsen af dette forslag, der nærmest er en genfremsættelse fra tiden, før decentraliseringen blev gennemført, ikke har givet det nye system en fair chance.

Boligministeren nævnte, at der tilsyneladende sker en vis forskydning til fordel for ældreboliger. Det afspejler uden tvivl, at der er forholdsmæssigt mange ældre, der har behov for en tidssvarende bolig i nærheden af service- og plejefaciliteter. Denne ophobning af behov for ældreboliger skyldes uden tvivl flere forhold, men ikke mindst den lange periode, hvor de skiftende borgerlige regeringer reelt forhindrede kommunerne i at bygge ret mange moderne plejeboliger, fordi især centerfunktionerne var vanskelige at finansiere. Dette forhold har den socialdemokratiske ledede regering rådet bod på; det medvirker åbenbart til øget nybyggeri på ældreboligområdet, og det var også hensigten.

I den sammenhæng vil jeg også understrege, at det er Socialdemokratiets forventning, at der vil komme yderligere gang i ombygningen af de ældste plejehjem, så alle ældre med tiden kan få tidssvarende boligforhold.